

**Září
2012**

BOBR SE CHYSTÁ NA OLYMPIÁDU

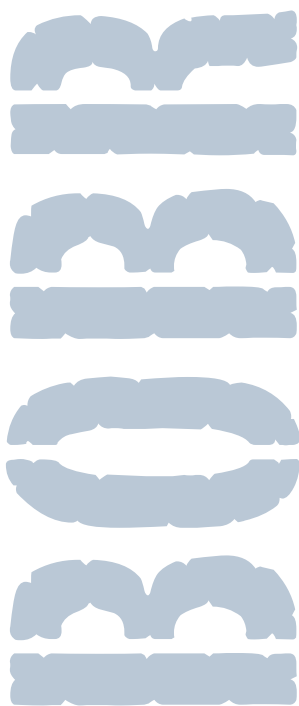
OPAVA 2012
10. MEZINÁRODNÍ OLYMPIÁDA TOM

Florbalový turnaj Návštěva areálu a zámku v Hradci nad Moravicí Deskové hry Fotostančík
Plavecká štafeta Závod v orientačním běhu Volejbal vedoucích Výstup na městečku vět Slackline
Hra ve městě Turnaj ve stolním tenise prohlídka Obecního domu Atletický čtyřboj
Prohlídka města Opavy Výstava kreseb Návštěva Arboreta v Novém Dvoře a větrného mlýna
Galavečer s programem oddílů Lezecká stěna Bubenický workshop Výtvarná činnost Vodácký kanál
prezentace oddílů Videoprojekce skákací boty návštěva památek města

25.-28. 10. 2012

TOM Opava Moravskoslezský kraj Rád.Mok

OBČASNÍK TURISTICKÉHO ODDÍLU KADAO

Milí rodiče a oddíloví kamarádi,

před několika dny skončily letní prázdniny a dnes si můžete přechíst, co všechno jsme během nich společně zažili. Mnozí si splnili svůj sen o táboře s množstvím techniky, naši vodáci se podívali do daleké Francie a cyklisté ukrojili další stovky kilometrů z naší státní hranice. Uvnitř tohoto čísla si můžete také přechíst o fotbalovém svátku v Polsku. Přejeme všem příjemné počtení.

REDAKCE

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Vydařený cykloputák Českým lesem**
Výlet se Stokim do Němec
- **EURO 2012**
Fotbalový svátek s Robertem
- **Projekt ROSOLY**
...aneb tábor „jaksepatří“
- **Francie 2012**
KADAO v levandulové Provence
- **Věčka - část čtvrtá**
Vše co potřebují vědět pro získání oddílových věček
- **Novinky ze světa outdooru**
- **Lysá hora**

VYDAŘENÝ CYLKOPUŤÁK ČESKÝM LESEM

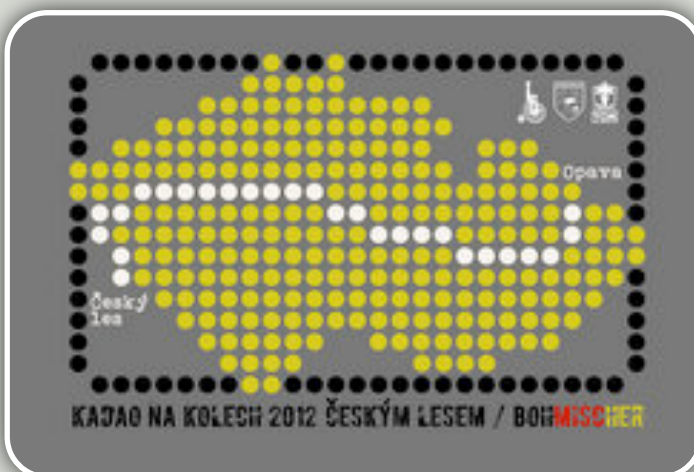
V pátek 17.srpna v noci v deset se u klubovny schází šestadvacet cyklistů. Happy Rosťa, náš řidič nákladáčku, už tu je taky. Naložení kol, nádobí, vaříčů, stanů, bágů a další techniky trvá chvíli, protože nosíme všichni, i tátové. A pak už uždíme vlakem směr Ostrava, kde přestupujeme do rychlíku Excelsior do Chebu. Desetihodinovou cestu do Chebu jsme prospali, a když vystoupíme a přesuneme se ke Kauflandu, Rosťa už je zde a čeká s našimi koly a věcmi, společně se svou přítelkyní Martinou a Radulí, kterou přibrali v Praze.

Z Chebu vyrážíme si prohlédnout vývěry v rezervaci Soos. Fakt zajímavost. Odtud do Frantíkových lázní sáhnout si na frantika a především oplatky a kávičku na kolonádě. Kolem přehrady Skalka se vracíme do Chebu na krásné historické náměstí. Noc v kempu Dřenice pod širákem u přehrady Jesenice je báječná stejně jako skvělá koupáčka v přehradě Jesenice. Na tachometru prvního dne 41 km.

Ráno vyrážíme po Valdštejnově cyklostezce vedené po starém železničním náspu do německého Waldsassen. Parádní cesta a za chvíli se už cpeme zmrzlinou na náměstí. Náš benjamínek Filip Ufo šlapa skvěle, je vidět, že je trénovaný. A proto jsme v mžiku zpátky v Čechách u Maria Lorety ve Starém Hrozňatově, kde sežer.....doslova snad všechny borůvkové a tvarohové buchty, které panímáma prodávala. Horko fakt pořádné a v něm šlapeme na vrch Dyleň /940 m.n.m./ hraničními signálkami. „Dokopec“ skutečný a pak parádní skopec a pod ním fantastický koupací rybník v Tachovské Huti. Na

tachometru 62 km a my sedíme v hospůdce v cíli naší dnešní etapy, v Broumově, u skvělého vepřoknedlazela. Máme sice 2 chajdy, ale většina si ustele pod širákem a kouká na letní biják, který kluci zprovozní. Děcka jsou skvělá: neremcají, šlapou a všichni jsou ještě veselí a NESPÍ! Přitom mají v nohách 103 kiláků.

V pondělí vyrážíme z broumovských chat do skutečného pařáku. Naštěstí jsme jeli jen kousek. 12 km do Plané. Pan Teplík už netrpělivě vyčkává u Hornického muzea. V okolí se všude těžil uran, stříbro, olovo a mnoho dalších kovů. Prima prohlídka, pan průvodce nadšenec a taky bývalý havíř; přežil. Z 10°C pod zemí vylezeme do 35°C venku, šílené. Rychle na náměstí pod stromy a do kašny. Tolikrát jsem hlavu ve vodě fakt neměl. Z Plané přejíždíme kousek, a než se uvelebíme u koupaliště Lido v Mariánských Lázních, vletíme ještě do jednoho rybníka cestou.

Obě koupačky opravdu osvěžující. Navíc většina stezek v Českém lese vede opravdu českým lesem, takže se dá vedro v jeho stínu přežít. Někteří nemají dost a ještě frčí obhlédnout Mariánky, zatímco ostatní zůstávají u vody. Nic moc. Hotely, kolonády, kopec a zase hup do kašny a napájet se prdlavkou. Navečer nás ovšem čeká hřeb dnešního dne: exkurze v pivovaru Chodovar. Co jiného náctiletým nabídnout? Rodinný pivovar zcela ovládnul městečko Chodová Planá. Prolezeme kde co a na závěr samozřejmě ochutnávka chodovarského piva. Držíme v oddíle nepsané pravidlo, že nikdo pod 18 let na společných akcích alko NE, ale povolují malinkou výjimku: třetina jedenáctky na 6 mládežníků. Nikoho to snad neporazí a mnohým ani pivo nechutná. Na rozdíl od nás starších. Pořád máme dostatek otázek. Pak ještě večere v hotelu Slunce, poklábosit a posledních 9 km "do chalupy". Zpátky jsme o půl deváté a nebudete věřit. Kluci ještě půl hodka fotbálku a večer letní kino do půlnoci. Krásný film Divočina, ale nevím z něj nic. Píšu do místní kroniky. Parádní, ale neskutečně horký den. Neuvěřitelné je, že malý UFO film v pohodě dokouká.

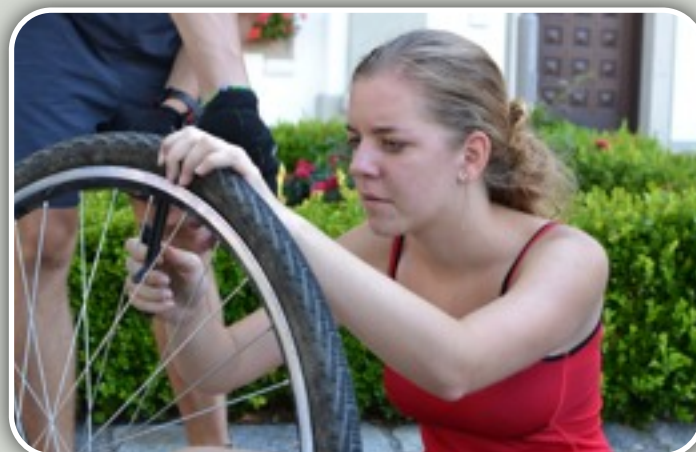
Úterý, další teplý den, ale už ne takový výpek. Cyklostezka z 90 procent v lese, takže stín a v poledne už sedíme v německém Barnau. Náš cíl byl u slovanského hradiště na germánském území, asi jedině. Ovšem když z pěkného náměstíčka dorazíme k vesnici, říkáme si: „Stojí ty 3 chaloupky, které vidíme přes plot, za placení vstupného? Vyhozené peníze. O to raději navštívíme muzeum knoflíků a tady se především holky fakt nasmáli. Navíc kapsy plné knoflíků. Cestou zpátky k rybníku Branka a v 18.00 jsme zpátky, jak na koni. Večeři nám nachystal Rosta (náš řidič) s Martou (příteklýní), spadla do nás "ajncvaj" - skvělé špagety s boloňskou a mletým masem, nakoupené ráno v Plané. Všichni jsme v pohodě. 1 - 2 defekty, nějaké potřhané lanko, já jsem přeletěl přes řídítka, podřepný slušně, prostě jediný nekňuba v partě.

Ted' štípeme dřevo (prácička pro asociační chaty TOM), někdo leží, jiný uklízí po večeri, další chystá program k ohni, někteří zase čutají fotbal, já píšu a všichni máme v nohách dnešních asi 45 kilometrů a dohromady 215. Přitom bych řekl, že tady v Českém lese je dobré klima, protože tady skutečně dobře rostou kopce. Děcka jsou skvělá, v pohodě, radost být s nimi. Zítra frčíme do Tachova, prý je tam prima koupák.

Středu zahájí velmi slušná pekelná bouřka, která vyhnala „širáky“ pod stříšky. Ráno uklízíme chaty, štípeme dřevo a vyrážíme směr Tachov. Cestou omrkáme jízďárnu ve Světcích. Odtud do Tachova je již jen kousek. Dnes je odpočinkový den, najeto 20 km, trasu šidíme vlakem a od čtyř odpoledne kluci čutají fotbálek nebo ostatní volejbal ve škole v Bělé nad Radbuzou, kde spíme 2 noci.

Ve čtvrtek dalších skoro 50 km, cestou navštěvujeme zříceninu PŘIMDA a koupeme v rybníku Chobot. Večer vaří Rosta buřtguláš a pak už jen sport: nohejbal, fotbálek a volejbálek a taky další animovaný biják. Kluci ani nedohrají Civilizaci, kterou rozehráli předchozího dne a hráli ji několik hodin, ale nedohráli. V noci ještě pečeme zbytek klobás.

Ráno v pátek uklízíme školu v Bělé nad Radbuzou a frčíme směr Domažlice. Pomník Koziny i s jeho chodským psem, kterého mají Ufovi doma. V Klenčí pod Čerchovem navštívíme s Ivkou dům J.Š.Baara, děckám se nechce, svačí. Cyklostezky jsou schovány v lese, kde před 60 a více lety osvobozovali vojáci generála Pattona zdejší kraj. K večeru dojíždíme do kempu Babylon, asi 6 km od Domažlic, nad kterým se tyčí vrch Čerchov, největší vrchol Českého lesa ve výši 1041 m.n.m. Večeře v Hospodě u vystřeleného oka je výborná, ovšem ten vrchní a ty jeho nápoje!! V noci se strhne bouřka a liják, takže většina zaleze na korbu auta, vytáhne se plátno a frčí další film. V nohách máme dalších 50 km.

Sobotní ráno je příjemné. Déšť vyčistil vzduch, lesy voní a nás čeká asi nejhezčí a možná nejnáročnější den našeho putování. Výjezd na vrch Čerchov. V 9.00 vyjíždíme a v 11 jsme nahoře. Zpocení, ale šťastní, že jsme to dokázali. Osmikilometrový výšlap dal zabrat. Skvělý výkon předvedl Dib, který Ufa vytlačil až nahoru. Škoda jen, že se vrchol s rozhlednou zahalil do mlhy, takže nezbylo než se zde vyfotit a dát si kofolu, kafičko a pivko. Devítikilometrový sjezd na

druhou stranu do německého Waldmunchenu stojí ovšem za to!! Tady už nás čeká aquapark, ve kterém trávíme další 3 hodiny na tobogánu, v divoké řece, v horké vodě, ve výřivkách a samozřejmě na lehátku. Pořádný „záhul“ je jízda zpátky. Sice po skvělých cyklostezkách, ale unavení. Jedeme přes Českou Kubici a Folmavu a závěr jel stylový. Cíl v sedm večer přímo, v předem domluvené pizzerii u pizzy, gnouchi, tortellini a dalších dobrot. Všichni jsme plní dojmu a mi je líto, že už je konec. Všechno jídlo do nás spadlo, dokonce se děcka složila na další pizzy. Vůbec jejich celá partička u jednoho stolu je obdivuhodná. Pobudeme více než 2 hodiny a fakt je veselo. Když odjíždíme do kempu, dá se do deště, který se mění v neuvěřitelnou průtrž, takovou, že rázem do všech stanů přijede kupa vody. Ze všech podlažek se stala plovoucí postel. Každý vše nějak řeší a mnozí největší liják trávíme při překrásném Dibově kytarovém koncertě na našem nákladáku pod plachtou.

Ráno balíme vše mokré, sušit budeme muset doma, každý něco vezme. Ranní vlak do Domažlic stíháme pohodlně. Káva a dobroty na náměstí, Chodský zámek, jeho muzeum a věž a pak již frčíme pendolinem z Prahy do Ostravy. Je to poprvé v oddílové éře, co jedeme tímto rychlíkem, dá se říci lepším vlakem.

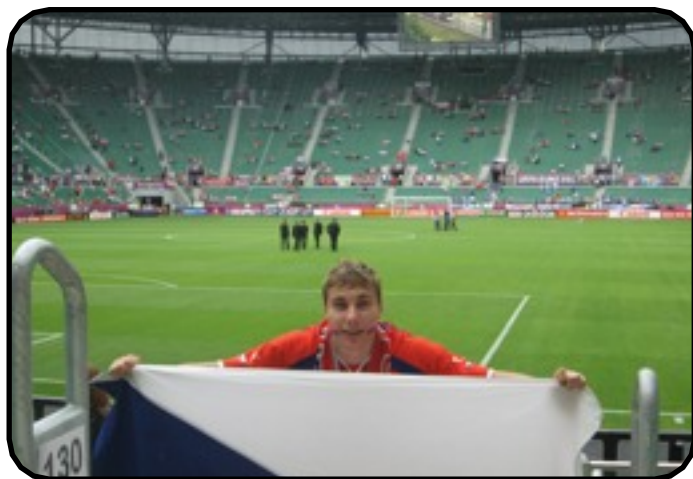
Byl to báječný puták: skvělá parta, bezvadná děcka, fantastický super Filip Ufo, počasí plné výkyvů, překrásná příroda, kde kopce rostou jako houby po dešti, lázeňské oplatky, koupačky snad ve všech rybnících cestou, zdolány oba vrcholy Dyleň a Čerchov, výborný Chodovar, někde i za 16 Kč, sportíky, kytárka, letní bijáky, ale taky bouřky, výborné večeře, borůvky a ostružiny podél cest a v nohách 384 kilometrů z Chebu do Domažlic, po německé hranici, územím Chodů, osvobozené americkou armádou

Mám naše putáky na kole FAKT RÁD!! Nevím, jak vy, já bych jel zase?!

TOM

2012 EURO

Kadao – to není jen oddíl o specializacích, táborech či splutí nějaké řeky, ale je to oddíl, do kterého chodí děti i vedoucí s různými zájmy a aktivitami. Najdeme mezi sebou skvělé hudebníky, nadané studenty, ale i sportovce. A tak není divu, že si Bobo s Víťou nemohli nechat ujít fotbalovou událost roku – Evropský šampionát v Polsku a na Ukrajině.

Jelikož byl o zápasy naší reprezentace velký zájem, měli jsme velké štěstí, že nás při losu vybrali. Ale jakmile nám byly vstupenky na zápas Česka proti Řecku s menšími komplikacemi doručeny domů, všechna nervozita z nás spadla a my se mohli připravovat na cestu. I přesto, že české dráhy vypravily speciální fanouškovský vlak do Wroclavi, oba dva jsme zvolili za dopravní prostředek auto. Polské vozovky neměly špatnou kvalitu, všude jsme se setkávali s milými Poláky, kteří nám ochotně ukazovali cestu a obzvláště díky stovkám česků zpívajících hymnu u mýtné brány nám cesta rychle utekla. Samotná Wroclav už z dálky vyzařovala fotbalovou atmosféru. Bilboardy, reklamy, venkovní výstavy s tematikou ME, ale hlavně neskutečné zástupy fanoušků různých národností byly na každém kroku. Po prohlídce obrovské fan zony, kde se dalo platit pouze kartou jsme konečně plni očekávání vyrazili ke stadionu.

Hned první pohled na stadion byl úchvatný. Tento moderní stánek pro 43 tisíc fanoušků patří mezi nejkrásnější stadiony v Evropě a každému muselo být jasné, že Češi tady mají navrh. Poté, co jsme prošli několika kontrolami, jsme se mohli konečně usadit na naše místa. Atmosféra na stadionu byla úchvatná a nezapomenutelná. Při státní hymně nejednomu fanouškovi naskakovala husí kůže, při pokřiku „Kdo neskáče není Čech“, se otřásala celá tribuna a při obou gólech do sítě Řeků se zvedla doslova extáze. Nikdo tak brzké vedení nečekal a o to větší byla radost náš tým a odměnou nám byl bojový a kvalitní výkon svěřenců Michala Bílka.

Zápas nakonec naši reprezentanti zvládli v poměru 2:1. My mohli s úžasnými vzpomínkami, spokojeností a dobrou náladou opustit Polsko, které roli pořadatelské země zvládlo na výbornou. Snad se nám podaří jet za čtyři roky na Euro do Francie, protože Brazílie je přece jenom trochu z ruky....

BOBO

PROJEKT ROSOLY NA 17. KM MORAVICE

...ANEB TÁBOR „JAKSEPATŘÍ“

Je 15.7.2012 ráno a na cestě před klubovnou se mačká velmi početná skupina dětí a rodičů. Štěbetají si, přenášají věci, loučí se a zvědavě koukají kolem sebe, kdy už se to vlastně pojede. Celá tato skupina dětí a vedoucích se zanedlouho vydá na velmi složitou a náročnou misi. Ale o tom až později, není důvod vše vyslepičit hned na začátku, že?

Poslední pusa, sladkost do kapsy a honem nastoupit do autobusu, který nás odveze na 17. km řeky Moravice – místo zvané Rosoly. Pak ještě kousek pěšky – pro nás žádný problém (!) a jsme tady, juchů! Dalších 14 dní se Rosoly stanou naším domovem a základnou pro důležitý výcvik a výzkum.

Hned první den nás nešetřili. Po přednášce našich třech velících důstojníků (jména nebudu zmiňovat nejenom kvůli utajení, ale především proto, že si všechny jejich hodnosti – plukovníky, kandidáty věd, docenty apod. vůbec nepamatuju) jsme byli rozděleni do bojeschopných jednotek: Beta, Gama, Delta, Sigma, Kappa a Lambda. Ještě ten večer jsme poprvé spustili něco, o čem vědělo jen málo z nás, projekt tajný a nebezpečný – Brána. Byli jsme ovšem ujištěni, že to s Hvězdou bránou z USA nemá ABOSLUTNĚ nic společného, a že na takové americké hlouposti máme rychle zapomenout, rozkaz! Vše totiž stojí na základě výzkumu profesora Smirnova, který se nedávno záhadně ztratil.

Po úspěšném spuštění celého projektu jsme vyslali skupinku Argonautů do Brány. Co nás čeká, zatím nevíme, nikdo se nevrátil. Teprve další den byl vyslán další tým, aby přivedl odvážnou sedmičku zpět. Vrátili se, ovšem od téhle chvíle už nic nebylo jako dřív. Byli zasaženi nějakou neznámou látkou a z Argonautů se stali úplně jiní lidé...lidé? Někdy bohužel i kreslené postavičky. Batman, Darth Vader, Shrek, Asterix, Jára Cimrman a Chuck z Divokého západu. Pouze jeden se nevrátil, nechť je mu země lehká.

Další den už táborový program začal se vší parádou. Pořádná rozcvička, stavba minigolfu, hřišť a letos nově i posilovny nám však trvala chvíli. Celý den jsme i přes občasné přeháňky vyplnili hrami a večer nás všechny čekal první průchod Bránou. Nejprve jsme ale vyslali sondu Argo (sestrojenou geniálním profesorem Bernardem), o téhle sondě později ještě uslyšíme, neboť nám dělala trochu problémy (nebo to nebylo tou sondou, ale její šikovnou obsluhou?). S pozdravem „do Brány v Bránu“ jsme se vydali vstříc novému světu, na který se dostaneme již zítra, noční cesta červí dírou je namáhavá, tak jdeme spát.

Po budíčku nás přivítala země Gotham city v čele s Batmanem, který se pěkně proletěl pod akvaduktem, nebyli jsme ochuzeni ani o bitky mezi ochránci Gothamu a jejich nepřáteli. Ve volných chvílích se hraje fotbal (každoroční turnaj), softbal, plácá se volejbal nebo letošní novinka – workshopy. Každý den alespoň 2 či 3. Od pletení náramků z bavlnek, lekcí masáží, angličtiny, kurzu přežití, smaltování nebo všelijakých tanečků se děti (a někdy ani vedoucí) nemůžou odtrhnout. Tak nějak tuším, že se tohle stane naší celoroční zábavou. Ale to už se zase blíží večer

a další cesta do neznáma. Ovšem před přesunem se v Bráně objeví ztracený důstojník (teď už ne člověk, ale povznesený) a dává nám rady do dalších dní, hlavně pečlivě poslouchat! Loučíme se tedy s Gothamem a zítra nás čeká Shrekova říše.

Zelená, kam oko dohlédne. Všude jsou zlobři s velkým břichem a zelenýma ušima a hlavně Shrek. Ráno vysvobození Fiony, odmítnutí lordem Farkvadem, svatba, špenát na oběd a spousta her. Prostě opět jsme se celý den nezastavili. Večerní Shrekova tombopárty se snad všem líbila, děti si odnesly spoustu věcných dárků a další přesun je před námi. Týmy postupně vloží do DHD panelu 6 chevronů (čti [chevron], ne [ševron]!), červí díra se aktivuje a my procházíme do země westernu a koltů proklaté nízkou u pasu.

Hned ráno jsme přivítali skupinu mladých vědců - bělochů, kteří již delší dobu válčí s místními indiány. Pár odehraných her jednotlivců a družin a byli jsme svědky „tanečního“ boje mezi rudými tvářemi a bělochy. Taneční historie indiánů se bude muset přepsat a za jejich výkon se dočkali obrovského potlesku. Byli z toho tak naměkko, že s bělochy vykouřili dýmku míru. Dunga dunga. I večer byl ve znamení tance, takže jsme se společně naučili všemi oblíbený country taneček, který se dá tančit až do roztrhání těla. Hned poté jsme se přesunuli k Bráně a za menších problémů s Argem jsme vkročili za Anakinem Skywalkerem do Star Wars.

Po noci strávené s kamarády plchy, které úspěšně chytáme do velkých sklenic od okurek nebo přímo do rukavic jsme se vzbudili ve sci-fi světě plném zla. Jak dobří, tak i zlí (děsivý pohled ne ně nenechával jedny trenky čisté) nás provázeli celým dnem plným šarvátek, světelných mečů a asi nejlepší hrou za poslední roky – Naboganem. 15ti metrová mýdlová skluzavka dostala úplně všechny (i psychology, ajťáky, fyziky a architekty). A jelikož byl na neděli nahlášený příjezd rodičů, děti byly vyslány do řeky nebo do sprchy, aby ze sebe vydrhly tu několikadenní špinu. Všichni čistí a voňaví jsme zasedli před Bránu, zadali chevrony a s potížemi s Argem (popř. jeho obsluhou) jsme se vydali do daleké Galie.

Už je to tady, rodiče jsou za chvíli u nás!!! S tímhle pocitem se určitě většina táborníků probouzela. Ale do odpoledne času dost! Ráno nás čekalo setkání Asterixe a Obelixe s Římany (jistě tušíte, kdo vyhrál) a sestrojení katapultu. Celý tým musel dát hlavy dokupy a sestrojit tenhle obří stroj, nic pro padavky. Kolem dvou hodin už se rodiče začali slézat jako švábi na pivo. Za chvíli nás bylo kolem 200! Pořádně jsme předvedli své katapulty a věřte tomu nebo ne, ten nejlepší vyslal míček 25 metrů daleko! Čas plynul jako voda, ani jsme nestihli všechno povyprávět a už se začalo stmívat a byl čas odjezdu. Skoro žádné slzičky, vždyť se za týden zase uvidíme. Moc děkujeme za buchty, melouny a horu sladkostí, co

jste nám dovezli, jedli jsme to ještě další 2 dny. Večer jsme se rozdělili na mladší (ti šli hrát hru k ohni) a starší, kteří se pěkně zapotili u psychohry (letos se nám nikdo nesesypal, za což patří Jurášovi velké díky).

Další den jsme se přenesli do dob nedávných, kdy profesor Smirnov ještě nebyl mezi pohřešovanými. Skoro celý den nám zabral turnaj v Omboském frisbee a Indiánské košíkové, která na každém táboře nesmí chybět. Bylo horko, voda akorát, takže pohoda a navíc nás čekalo večerní zpříjemnění dne – promítání pohádky Na vlásku. Hold technika je rychlejší než my, a tak se musíme přizpůsobit. Kde jsou ty časy s petrolejkou v ruce. Dneska máme dataprojektor, plně funkční, elektrocentrálou napájenou kolosální Bránou, notebooky třetí generace a vůbec vybavení za statisíce. Doba je nelítostná a žádá si pokroky. Ovšem večerní průchod Branou nás všechny pořádně nadchl. Po chvíli napětí, co nám sonda Argo ukáže jsme spatřili záběry z koupaliště. Všem se vykouzil úsměv na tváři, konečně výlet! Den už nemohl dopadnou lépe.

Koupaliště na Hradci bodlo. Celý den pařilo slunce, cesta uběhla rychle, dali jsme si párek v rohlíku, staří koukli na nějaký ten fotbálek v telce, jiní si zahráli beach nebo fotbal a ve volných chvílích skočili do vody. Prostě parádní den zakončený jako vždy cestou do neznáma. Tentokrát nás čeká nepolapitelný Pérák.

Včera nám Argo poskytl obraz samotného tábora, to znamená, že necestujeme daleko Hlavní postavou dne byl Pérák, který na svých robotických Bobo-nohou utekl skoro každému. Odpoledne nás ale čekalo obrovské překvapení. Koncert The Agents. Kam se hrabou U2, jejichž koncert byl pro nezáměr zrušen a místo nich přijela tahle populární kapela! Tak jsme si trochu zatsali, zaskákali, zapěli oblíbené songy a sebrali pár autogramů. Teď už jen masírovat nohy na zítřejší závěrečnou pouť!

A je to tady, blíží se konec, přinejmenším celotáborové hry. 7 km pochod v okolí Žimrovic, všelijaké překážky a úkoly. Přinesli jsme si pár modřin, odřenin, mokré věci, ale zvládli jsme to!

Večer jsme celou hru ukončili, rozluštili tajemství sedmého elementu, divoženky svým tancem vše uzavřely a tímto byl ukončen i celý projekt Rosoly.

Den před odjezdem jsme tradičně pořádali HEC-olympiádu, což naplnilo kapsy dětí sladkostmi až po okraj. Večer se, jak to bývá zvykem, rozdělily ceny jak družinám, tak jednotlivcům. Přišlo na řadu také vyhodnocení obědů (vítězství obhájil karbanátek, příští rok se vrací čočka, třikrát hurá!) a slavnostní oheň plný tanců a písní, včetně nové oddílové hymny.

Tímto bych chtěla poděkovat VŠEM za výborně odvedenou práci, starost a pocuchané nervy; dětem se snad líbilo, všichni byli úžasní a šikovní. Snad se za rok sejdem ve stejné hojném počtu. Také doufám, že jsem všechny názvy a informace použila správně, jelikož nejsem v oblasti mezigalaktických Bran dostatečně kvalifikovaná.

TĚŠÍM SE ZASE ZA ROK!

P.S. Byla jsem požádána, aby měl tento článek nějakou šťávu. Komu ta šťáva chyběla, zajděte si do obchodu, tam jí mají dost, Doporučuji jahodovou.

Šárka

ODDÍLOVÁ VĚČKA 4

16. Ujít 1 km za 8 minut

Věčko můžeš plnit po domluvě s vedoucím, který ti změří a vyznačí trasu. Jedinou podmínkou je stále jít, začneš-li zrychlovat do běhu vedoucí tě na to nejprve upozorní. Pokud se to, ale bude opakovat nebude ti věčko uznáno. Nejlepší je plnit toto věčko na výpravě, ale ani na schůzce to není problém, když se domluvíš předem.

17. Znat mapové značky

Pro splnění je potřeba naučit se všechny tyto mapové značky. Je třeba ukázanou značku pojmenovat, k názvu správnou značku přiřadit nebo nakreslit i umět určenou značku najít v mapě.

	hlavní silnice		kaple		les s průseky
	vedlejší silnice		kostel		významný strom
	hlavní cesta		hradiště		přírodní rezervace
	stezka, pěšina		tvrziště		přírodní zajímavost
	železnice se stanicí		kulturně pozoruhodné místo		vrstevnice
	kabinová lanovka		pomník		skalní útvar
	lyžařský vlek		muzeum		osamělá skála
	most		lidová architektura		lom
	parkoviště		rozhledna		kóta
	čerpací stanice		hotel		místo rozhledu
	hrad		restaurace		vodní plocha
	zámek		ubytovna		bažina
	zřícenina		kempink		koupaliště
	zaniklé sídlo		nemocnice		
	kříž		horská služba		
	pošta		lyžařský skokanský můstek		lázně
	hájovna		jeskyně		hřbitov
	pramen		alej		

18. Rozeznat vybrané typy hub

Aby si splnil toto věčko nauč se podle obrázku, ale i ve skutečnosti poznat následující houby. Taky je potřeba vědět zda je houba jedlá, nejedlá a nebo jedovatá.

Jedlé houby

Hřib
hnědý

Hřib
kovář

Kozák
březový

Hřib
žlutomasý (babka)

Hřib
koloděj

Hřib
dubový

Hřib
královský

Bedla

Žampion

Liška
obecná

Křemenáč
osikový

Hřib
smrkový

Klouzek
žlutý

Nejedlé houby

Hřib
žlučník (hořčák)

Hřib
kříšť

Jedovaté houby

Muchomůrka
tygrovaná

Holubinka
vrhavka

Muchomůrka
červená

Muchomůrka
zelená

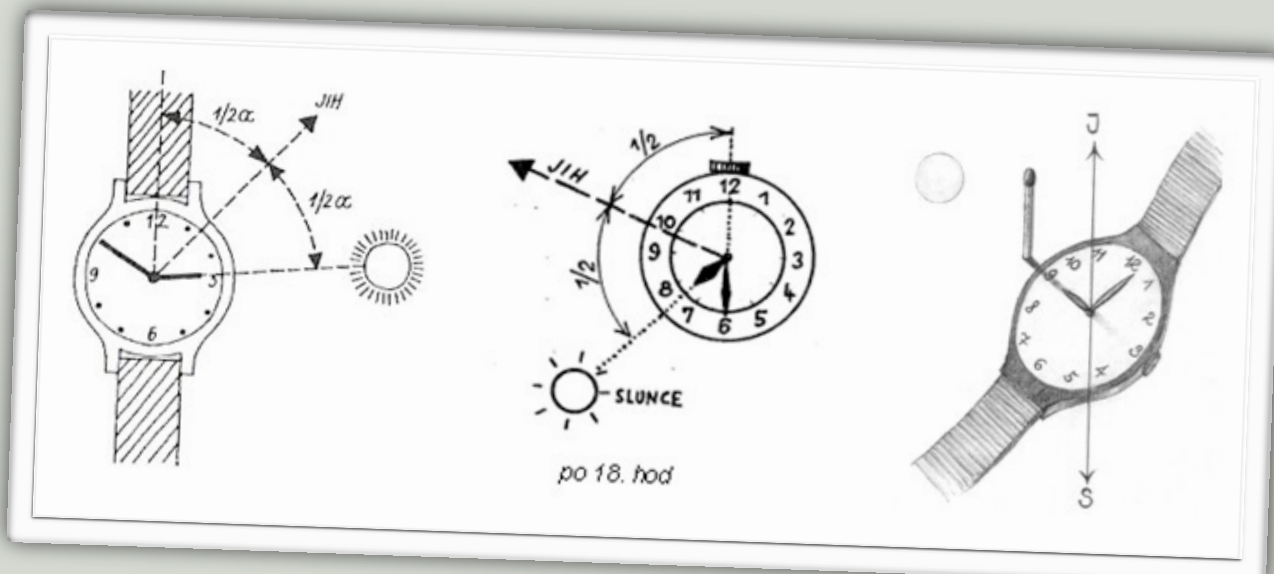
Muchomůrka
bílá

Hřib
satan

19. Orientovat se podle slunce a hodin

S pomocí hodinek je možné se zorientovat tak, že namíříš malou ručičku hodinek na slunce. Když pak úhel mezi touto ručičkou a 12 rozdělíš na polovinu, ukazuje tato na jih. Dělí se vždy menší úhel. Pro splnění věčka musíš orientaci zvládat teoreticky i prakticky.

20. Znat turistické značení

Turistické značky jsou většinou nakresleny přímo na stromech nebo jiných objektech a značí cestu. Proto bychom je měli znát a vědět co která znamená. Pro splnění věčka je zase třeba umět jednotlivé značky pojmenovat i podle jména nakreslit nebo ukázat.

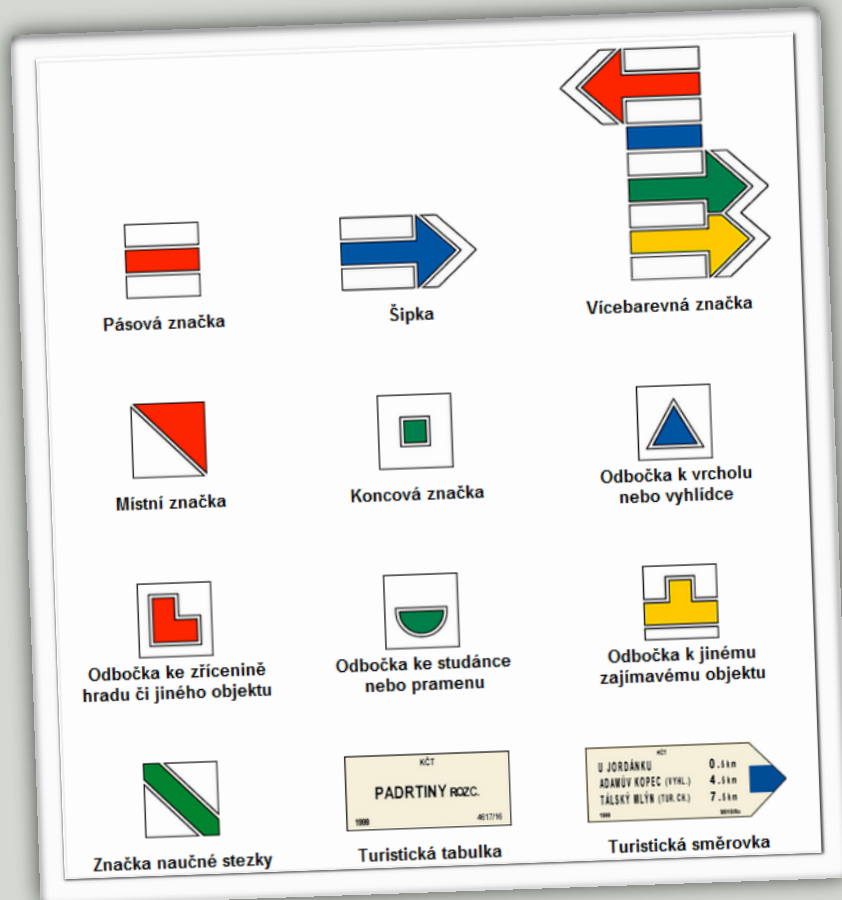
Rozdělení turistických cest:

Modrá – krajská cesta

Žlutá – spojka

Červená – dálková, hřebenovka

Zelená – okresní

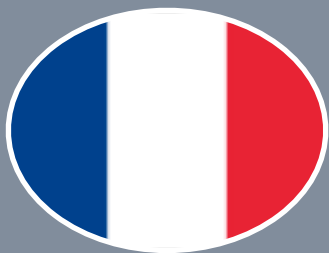
Markéta

PROSBA NA VŠECHNY MAMINKY

Ve dnech 25.-28. 10. bude oddíl KADAO pořádat 10. mezinárodní olympiádu TOM. Dovolujeme si oslovit všechny maminky (ale i šikovné tatínky) s neobvyklou prosbou o pomoc. Na olympiádu přijede velké množství dětí a mládeže z několika oddílů a jako dobří hostitelé bychom jim chtěli nabídnout nějakou dobrotu na zub. Chtěli bychom vás poprosit, zda byste nám nepomohli a nenapekli různé buchty, koláčky, bábovky, záviny a cukroví, na kterém by si mohli smlsnout. Všechny napečené dobroty doneste prosím ve středu 24. 10. v 18.00 do naší klubovny na Zukalově ulici.

Moc děkujeme za pomoc.
ORGANIZÁTOŘI

FRANCIE 2012 KADAO V LEVANDULOVÉ

Protože KADAO z Opavy je oddíl jak turistický, tak i vodácký, cyklistický a horolezecký, chtěli jsme vybrat region, který by nám mohl poskytnout všechny tyto možnosti. Francouzská Provence byla proto výbornou volbou.

Trasa Opava-Brno-Praha-Rozvadov-Mnichov-Chur-Miláno-Turín-Briancon končí ve vesničce L'Argentiere. Zde jsme se ubytovali v kempu, hned u závodního kanálu na řece Durance. Přibližně deset minut za vesnicí je kaňon, ve kterém jsou vedeny perfektně zajištěné ferratové cesty. V rámci ferrat jsou v cestě také tři visuté mosty přes kaňon. Opravdovým zážitkem určitě je několik desítek metrů dlouhá lanovka, která se však musí předem objednat.

V žádném případě jsme si ale nemohli nechat ujít řeku Durance (úsek L'Argentiere - Embrun), řeku La Claire (úsek Plampinet - Les Alberts), řeku Guisane (úsek Le Monetier les Bains - Chaffrey) a řeku Ubaye (WWII úsek Jausiers - Les Thuiles), horské řeky s křišťálově čistou vodou a tu a tam nějakou větší vlnkou.

Pak už se přesouváme našim autobusem dále, do kempu v La Palud sur Verdon. Teče zde ta nejkrásnější řeka v dalekém okolí – Verdon. Protože se do Verdonu pouští voda jen v úterý a pátek, naplánovali jsme vše tak, abychom ji stihli. A dobře jsme udělali, protože tato řeka je rozhodně unikátní, a to hlavně tím, že „vyhlodala“ do skal nádherný kaňon. Tento Grand Canyon Verdon je také lákadlo mnoha turistů, jak jsme se mohli přesvědčit především na „panoramatické cestě“ Route de Cretés, cestě s mnoha vyhlídkami určenými pro focení krajiny.

Celá naše parta jela řeku Verdon z Castellane do 18 km vzdáleného Pont Sublimé. V Pont Sublimé jsme vytáhli všechny Ria a Baraky a protože se zde obtížnost zvedla na WWIV, dál po řece pokračovali jen tři kajakáři.

Ti dojeli až pod horolezeckou chatu La Maline a byli velmi nadšení.

Moc pěkným zážitkem byl také výlet do městečka Moustiers ste Marie. Nad tímto starým městem se tyčí kostelík na skále, poutní místo s pěknou atmosférou. Dole v centru však naleznete obchody se suvenýry, palačinkami a zmrzlinou. Z Moustiers jsme sjeli o pár kilometrů níže, k jezeru Lac de Croix, místu, kde Verdon opouští kaňon, místu, kde si turisté půjčí loď a jedou se do kaňonu podívat. Tak jsme to udělali i my, ale lodě jsme si vzali své, a tak na Barakách vjíždíme do kaňonu, skáče ze skal do vody a užíváme si krásné počasí.

Na poslední dva dny přejíždíme ještě více na jih, do městečka Ramatuelle, asi 8 km vzdáleného od slavného St.Tropez. Samozřejmě jsme se byli podívat na četnickou stanici v St.Tropez a obdivovali spousty drahých aut a jachet, které ve městě parkovaly. Pak jsme navštívili o dost klidnější městečko Port Grimaud alias francouzské Benátky. Nechali jsme se na loďkách provést městskými kanály. V nočních hodinách se vracíme zpátky do kempu. Pár odvážlivců se rozhodlo přespát na místní pláži. Překrásný východ Slunce nad horizontem moře jsme si samozřejmě nemohli nechat ujít. Tímto jsme završili náš zájezd plný úžasných zážitků a vzpomínek. Tak zase za rok, opět z jiného koutu světa. Au Revoir.

ALICE

NOVINKY ZE SVĚTA OUTDOORU

HUSKY EXTREME LITE BUSTER – DO ZIMY I NA LÉTO

V posezónních slevách můžete pořídit mnohé atraktivní outdoorové vybavení – například ultralehký stan Husky Buster. Je u něj možné odepnout obě předsíně a ze „zimní“ varianty vytvořit odlehčenou „letní“. Díky lehkosti a skladnosti lze stan využít při víkendových toulkách nejen pěšky, ale i na kole. Vnější stan je vyroben z 210T Polyesteru s PipStop úpravou proti mechanickému poškození. Vodní sloupec pláště je 5000 mm/cm2. Vnitřní stan je z prodyšného Nylonu 190T a síťové moskytiéry pro zajištění cirkulace vzduchu. Na podlahu stanu byl použit 190T Polyester s vodním sloupcem 8000 mm/cm2. Kolíky pro ukotvení stanu jsou z odlehčeného duralu. Cena 3590 Kč

(více na www.huskycz.cz)

TENDON 9.8 AMBITION

Sportovní lano klasické konstrukce pro všechny, kteří mají vůli se zlepšovat. Pořádný singl s relativně nízkou hmotností a devítkou UIAA pádů patří v poměru příznivé ceny, vysoké kvality a dlouhé životnosti již dlouhá léta mezi to nejlepší, co trh nabízí. S volitelnou teflonovou úpravou ještě zvýšíte již tak nadstandardní odolnost lana a najdete spolehlivého parťáka i to těch nejnáročnějších podmínek. Vyrobeno v ČR. Doporučená cena 2890 Kč. (www.mytendon.cz)

VICTORINOX SWISS ARMY KNIFE - STARÝ DOBRÝ „ŠVÝCARÁK“

Klasický švýcarský armádní nůž se zrodil v roce 1897, a od té doby si získal přízeň miliónů uživatelů. Karl Elsener založil svou nožířskou společnost v roce 1884 a v roce 1891 dodal první vojenské nože švýcarské armádě. Když pak v roce 1897 navrhl a nechal si patentovat „Originální švýcarský armádní a sportovní nůž“, netušil, že se z něj jednou stane etalon kvality, funkčnosti a ducha vynalézavosti po celém světě. Všechny nože disponují prvotřídním zpracováním a použitím nejvyšší kvality materiálů. Na čepele nožů se používá speciální chrom - molybdenová ocel. Po zakalení při 1040°C a popuštění při 160°C mají čepele tvrdost 56 RC (RC = jednotka tvrdosti měřená Rockwellovou metodou). Meziplochy jsou od roku 1951 vyráběny z hliníkové slitiny. Tím jsou nože lehčí a příjemněji se nosí v kapse u kalhot. Rukojeť je vyrobena ze speciálního antibakteriálního plastu FIBROX.

Osobně doporučuji model NOMAD s 111mm dlouhou zavírací čepelí, vývrtkou, otvírákem na konzervy s malým šroubovákem, otvírákem na láhve se šroubovákem, odstraňovačem izolace z drátů, výstružník, průbojník, nerezový kroužek na klíče, pinzetu a párátka za 809 Kč nebo model SPARTAN s 91mm dlouhou zavírací čepelí a podobnou výbavou za 439 Kč. (www.victorinox.cz)

NA ZÁVĚR JEDNO VAROVÁNÍ – VADNÉ SETY NA VIA FERRATA

5. srpna 2012 došlo v Tyrolsku poblíž Walchsee na ferratě k pádu se smrtelným následkem. Ferratista spadl několik metrů a při nárazu jeho setu na nosník zajištěné cesty se Oba popruhy jeho ferratového setu přetrhly. Takovéto přetržení se ještě nikdy nestalo. Použití setu bylo správné, žádné přetržení přes ostrou hranu. Stalo se vlastně něco, se nikdy nemohlo stát. Vyšetřování nehody vedlo jak po právní linii, tak se vlastního vyšetřování ujaly alpské svazy a pochopitelně výrobci dotčeného ferratového setu.

Prošetřování odhalilo nebezpečné slabé místo u ferratových setů a zjistilo se, že stejným problémem trpí nejen model, se kterým se stala smrtelná nehoda, ale i sety dalších výrobců, kteří používají tzv. elastické popruhy ke spojení karabin, zavěšovaných na ocelové lano, s brzdícím elementem ferratového setu. Alpské svazy DAV, OeAV, AVS a švýcarský SAC vyzvaly všechny uživatele, aby nepoužívali ferratové sety s těmito elastickými popruhy. Na obrázku je ukázka detailu potenciálně nebezpečných popruhů. Více informací naleznete na www.horyinfo.cz nebo na oficiálních stránkách výrobce vašeho setu.

Zdroje: Příroda Wildlife 10/2012, Montana 4/2012, www.horyinfo.cz, www.victorinox.cz

LEONARDO

LYSÁ HORA

Lysá hora je nejvyšší horou Moravskoslezských Beskyd měřící 1323 m n. m. Královna, jak je místními lidmi přezdívaná, leží na rozhraní vesnic Ostravice, Staré Hamry, Malenovice a Krásná, odkud také vede jediná zpevněná cesta na vrchol. Z Giguly (vrchol hory) vedou 4 rozsochy (vedlejší hřebeny), z nichž nejznámější je rozsocha Lukšinec. Celý masiv Lysé hory se skládá z tzv. Godulských vrstev, což je směs pískovce a jílovce, a břidlice. Vlivem nadmořské výšky je hora jedním z nejdeštivějších a největrnějších míst v České republice.

Lysá hora je velice vyhledávaná sportovci a turisty. Pohled z vrcholu na Vysoké Tatry a Ostravsko zaručuje nádherný zážitek. Na Gigule se nachází několik budov a to meteorologická stanice, televizní vysílač, který je vidět z velké vzdálenosti, stanice horské služby, horské chaty a ubytovny SKI, Kameňák, Lysá hora a v neposlední řadě občerstvení Šantán. Ve výstavbě je také Bezručova chata, která v roce 1978 vyhořela.

Pro milovníky závodění je hora spojována hned s několika soutěžemi. Mezi nejznámější patří Adrenalin cup – extrémní závod čtyřčlenných štafet, kdy z úbočí Lysé hory startují paraglidisté a prestižní závod Beskydská sedmička, kde jde o přechod sedmi nejvyšších vrcholů v Moravskoslezských Beskydech. Celoročně se na Lysou horu pořádá spousta organizovaných výstupů.

Pěší turisté mají několik možností, jak se dostat na vrchol. Nejkratší trasa vede z Ostravice po červené turistické značce přes vrchol Lukšinec dlouhá 7km. O něco delší trasa dlouhá 11km vede po modré turistické značce z Frýdlantu nad Ostravicí přes mohylu Ivančena, postavenou na památku popravených skautů, účastníků protinacistického odboje.

Ti, kteří se chtějí dostat na vrchol bez větší námahy, mají možnost vyjet autobusem z Raškovic. Bus jezdí od začátku května do konce září pouze ve středu a v pátek.

Pro cykloturisty je nejjednodušší a nejkratší cesta po asfaltce z východní strany hory. Z Raškovic na Visalaje vede přes obec Krásná silnice. Po deseti kilometrech se napojuje u parkoviště Papežov asfaltová cesta dlouhá 8,5km až na samotný vrchol Lysé hory.

V zimním období, kdy výška sněhu dosahuje v průměru 200cm, lze horu zdolat na běžeckých lyžích po jedné ze třech tratí Lysohorské magistrály. Nejfrekventovanější trase kopíruje asfaltovou cestu začínající na rozcestí Papežov (označení 1A). Další dvě vybíhají z Bílého kříže přes Visalaje (1C) a z Albínova náměstí (1B). Tratě jsou pravidelně upravované. Vyznavači sjezdového lyžování mohou využít 380m dlouhého vleku, který se nachází jen několik desítek metrů pod vrcholem a je zasněžován pouze přírodním sněhem.

Městečkem Ostravice protéká také stejnojmenná řeka, která se několikrát do roka pouští. Je tedy terčem mnoha vodáků, toužících po překrásném zážitku. Na východní straně hory se nachází divoká horská říčka Mohelnice, která je sjízdná pouze když taje nebo když prší. (Oficiální internetové stránky Lysé hory: www.lysahora.cz) DIB

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- SRAZ TÁBOŘÍCÍCH ODDÍLŮ V BÍTOVĚ (29. 9. - 30. 9.)
- ODDÍLOVÁ VÝPRAVA OKOLÍM OPAVY (13. 10. - 14. 10.)
- X.OLYMPIÁDA TURISTICKÝCH ODDÍLŮ MLÁDEŽE 2012 (25. 10. - 28. 10.)
- ODDÍLOVÁ VÝPRAVA DO JABLUNKOVA A OKOLÍ (9. 11. - 11. 11.)